

رویکرد فلسفی در برنامه ریزی درسی
Philosophical Approaches in Curriculum

تعداد واحد: ۲ واحد

تعداد ساعت: ۳۲ ساعت

نوع درس: اختیاری

نوع واحد: نظری

پیش نیاز: مکتب های فلسفی و آراء تربیتی (۱)

آموزش تکمیلی عملی: ندارد

اهداف کلی: آشنایی دانشجویان با رویکرد فلسفی مطرح در برنامه ریزی درسی

اهداف رفتاری:

- آشنایی دانشجویان با نظریه های برنامه درسی، نقش و ارزیابی اهداف تعلیم و تربیت.
- بررسی انسان مطلوب هر نظام آموزشی، بررسی تئوری یا نظریه هر مکتبی درباره سعادت و تأثیر این دیدگاهها در برنامه ریزی درسی.
- ابعاد مختلف برنامه درسی همچون محتوا، ساختار، سازماندهی مواد درسی، نقش معلم و شاگرد.
- آشنایی دانشجویان با نحوه ارزشیابی.

سرفصل درس: نظری - عملی -

مطالب برای ۱۶ جلسه در نظر گرفته شده است. اما نظر به اینکه با مکاتب مختلف فلسفی باید آشنایی تقریباً کاملی وجود داشته باشد، برخی از مطالب طی ۲ یا ۳ جلسه برگزار خواهد شد. رئوس مطالب به شرح زیر است:

چیستی و اهمیت رویکرد فلسفی در برنامه ریزی درسی

- معرفی نظریه دانش (معرفت شناسی) و ارتباط و تأثیر آنها بر برنامه درسی
- معرفی نظریه ارزش (ارزش شناسی) و ارتباط و تأثیر آنها بر برنامه درسی
- مروری بر نقش مکاتب و مدافعان هر نظریه
- بررسی دلالتها و دریافت وجود انسجام یا عدم انسجام در افکار مشاهیر هر نظریه

پرداز آموزشی

بررسی رویکردهای فلسفی به برنامه درسی

- ۱- ایده آلیسم (هستی شناسی، معرفت شناسی، ارزش شناسی و برنامه درسی)
- ۲- رئالیسم کلاسیک (هستی شناسی، معرفت شناسی، ارزش شناسی و برنامه درسی)
- ۳- عملگرایی / پیشرفت گرایی (هستی شناسی، معرفت شناسی، ارزش شناسی و برنامه درسی)
- ۴- مفهوم گرایی (بازپردازی) (هستی شناسی، معرفت شناسی، ارزش شناسی و برنامه درسی)
- ۵- لیبرالیسم آموزشی (هستی شناسی، معرفت شناسی، ارزش شناسی و برنامه درسی)
- ۶- پست مدرن : برنامه ریزی پنهان (اندیشه آیزنر، ژيرو، جکسون و برخی دیگر)

روش ارزیابی:

- ارزشیابی مستمر (۲۰ درصد)
- پروژه (۲۰ درصد)
- آزمون نهایی نوشتاری (۶۰ درصد)

منابع

۱- بارو، رابین و وودز، رونالد (۱۳۷۶) درآمدی بر فلسفه آموزش و پرورش، ترجمه فاطمه زیباکلام،

تهران:

2. Adler.M (1982) The paidia proposal. New York: Macmillan.
3. Curtis. M.A (1958) Philosophy of Education. University Tutorial press.
4. Eisner, Curriculum Ideologies in: Curriculum Imagination .
5. Hirst, P (1974) Knowledge and the Curriculum. First edition, London: RKP.
6. Peters/ R (1960) Authority, Responsibility and Education. London: George Allen and Unwin.
7. Tyler, R (1950) Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago University of Chicago press.
8. Kuhn, S.M (2009) Philosophy of Education, Routledge.

فهرست مطالعات:

- باقری، خسرو؛ سجادیه، نرگس؛ توسلی، طیبه (۱۳۸۹) رویکردها و روش های پژوهش در فلسفه تعلیم

و تربیت، تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی

- زیباکلام، فاطمه (۱۳۸۸) وایتهد و تعلیم و تربیت، تهران: انتشارات حفیظ

- زیباکلام، فاطمه (۱۳۹۰) مبانی فلسفی آموزش و پرورش، تهران: انتشارات حفیظ

